

Blog Het begin

Het zal een paar maanden geleden geweest zijn dat de Uitgever me opbelde en zei: 'Pak je koffers, we gaan naar Hawaï!'

NORMAAL GESPROKEN zou ik niet hebben gearzeld, niet verder hebben geuraagd, mijn kledingkast in zijn gesprongen, mijn paspoort hebben gepakt en in het uliegtuig zijn gestapt – maar nu was de situatie anders. We waren net terug uit Californië en hadden een negen maanden oude baby die nog niet eens over haar jetlag heen was. Ik mocht niet alleen aan mezelf denken. Ik antwoordde: 'nee'.

Vier weken geleden sprak de Uitgever opnieuw over het project waar de reis voor gemaakt moest worden.

Op 22 april 2009 gaat er een bijzonder project van start: A Convenient Truth, ofwel ACT. Jonge Nederlandse wetenschappers gaan op zoek naar oplossingen voor de belangrijkste wereldproblemen, en brengen de gevonden oplossingen in de praktijk. Een prachtig initiatief.

Het eerste probleem waar deze wetenschappers zich over zullen buigen is de Plastic Soep – de enorme hoeveelheden plastic die zich op verschillende plekken in onze wereldzeeën ophopen. Als introductie van het probleem van plastic afval, en van de oplossingen die er over de hele wereld al op zijn gevonden, moet er een boek worden geschreven dat bestemd is voor zowel middelbare scholieren als volwassenen.

En dit boek moest niet alleen geschreven, maar ook vertaald en vormgegeven. Dat betekende dat het manuscript op 1 maart 2009 af zou moeten zijn.

Drie maanden te gaan, en er was nog steeds geen auteur. Ik dook achter mijn computer en begon te googelen. 'Plastic soup', 'Great Pacific Garbage Patch', 'The Gyre', 'Vortex'.

Ik zag steeds meer foto's, filmpjes, las rapporten, blogs, krantenartikelen, en werd gegrepen. Toen was er geen houden meer aan: Ik wilde dat boek maken.

Maar ik had wel twee voorwaarden:

Ten eerste wilde ik géén doemboek maken. Geen boek waarin alleen maar een bulk ellende over de lezer wordt uitgestort. Als ik een boek over dit probleem zou schrijven, zou het ook inspirerend moeten zijn, mooi om naar te kijken, leuk om te lezen, en de lezer het idee moeten geven dat ook hij of zij zelf iets kan bijdragen aan de oplossing van het probleem.

En ten tweede: als ik op reis moest, dan wilde ik niet man en kind achterlaten.

De voorwaarden werden geaccepteerd.

En nu zit ik in San Francisco – met de Uitgever en de Baby én de opdracht een mooi, inspirerend, leuk-om-te-lezen boek te schrijven over de Plastic Soep.

Aan de slag!

